

РЕШЕНИЕ

№ 5651

гр. София, 20.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 25.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7671** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-357/23.05.2023г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от търговско дружество „ЕН ТЕ ЕМ ТРЕЙД“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Н. Н. срещу издадения на дружеството Ревизионен акт № Р-22221022001014-091-001/18.01.2023г.издаден от В. Х. Р. – орган, възложил ревизията и Ж. С. Д. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 569/05.05.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП
Жалбоподателят оспорва ревизионният акт, като излага аргументи за незаконосъобразност и по конкретно неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Турбо 500“ ЕООД, „Стенкор ДБ“ ЕООД, „Гленторан ДИ“ ЕООД и „Ролингпласт“ ЕООД, неправилно органите по приходите са приели, че не са налице реални доставки. От дружеството са представени всички счетоводни документи и договори, като твърди, че доставките са реални, а не привидни. Относно начисленият допълнително данък добавена стойност на основание чл.86 ал.1 и ал.2 от ЗДДС, жалбоподателят не излага аргументи.
С представените писмени бележки се излагат доводи и за нищожност на ревизионният акт, поради некомпетентност на органите, издали ревизионният акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.Ж., който поддържа жалбата и моли да бъде отменен ревизионният акт. Претендира разноски по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт К., оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен по електронен път на 22.02.2023г./ лист 96 , папка 2 от приложенията на делото/ Жалбата до директора на Д“ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП е подадена на 08.03.2023г. Решението на Директора на Д“ОДОП“ –С. е връчено на 10.05.2023г., а жалбата до АССГ е депозирана в законоустановения 14-дневен срок на 23.05.2023г.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221022001014-020-001 / 28.02.2022 г. е възложено извършването на ревизия на „ЕН ТЕ ЕМ ТРЕЙД“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.01.2019 г. до 31.03.2021 г. Заповедта е връчена на 18.03.2022 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на обявен от дружеството електронен адрес. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 18.06.2022 г. На основание чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е продължен до 18.08.2022 г. За целта са издадени Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221022001014-020-002/17.06.2022 г. и №Р- 22221022001014-020-003/19.07.2022 г.

Всички заповеди по хода на производството са издадени от В. Х. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., оправомощена на основание чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите НАП/ЗНАП/ със Заповед №З-ЦУ-278/28.02.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК със Заповед №З-ЦУ-3287/08.11.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-787/08.11.2021 г. на и. д. директор на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221022001014-092-001/13.09.2022 г., връчен електронно на 05.11.2022 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение, депозирано в ТД на НАП С. с вх. № 53-00-2552#2/19.12.2022 г. Ревизиращият екип е преценил възражението като неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221022001014-091 - 001/18.01.2023

г., издаден от В. Х. Р. - орган, възложил ревизията, и Ж. С. Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП Б. - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 22.02.2023 г.

Процесният ревизионен акт е потвърден с Решение № 569/05.05.2023г. на Директора на Д“ОДОП „ –С. към ЦУ на НАП.

С ревизионният акт са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/за периодите: м. 02.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., м. 12.2019 г., м. 07.2020 г., м. 09.2020 г., м. 10.2020 г., м. 12.2020 г., м. 02.2021 г. и м. 03.2021 г, вследствие отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 57 041,04 лв. и допълнително начислен данък върху добавената стойност в размер на 20 034,66 лв. За невнесения в срок данък са начислени лихви, общо в размер на 18 779,70 лв.

Предмет на дейност на търговското дружество е търговия на едро с полимери, отпадъчна пластмаса, консултантска и посредническа дейност в страната.

С Протокол №Р-22221022001014-П.-001/29.08.2022 г. са присъединени доказателства, събрани при извършена на „ЕМ ТЕ ЕМ ТРЕЙД“ ЕООД проверка, предхождаща настоящата ревизия, както и доказателства събрани при предходна ревизия на дружеството, присъединени с Протокол №Р-22221022001014-П.-003/30.08.2022 г.

Поради непредставяне на всички изискани документи и установени недеklarирани продажби, ревизиращите органи са приели, че са налице обстоятелства по чл.122 ал.1 т.2 и и т. 4 от ДОПК - налице са данни за укрити приходи и не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството /ЗСч./. Лично на управителя е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221022001014-113-001/21.06.2022 г., с което е информиран, че основата за облагане с данък върху добавената стойност за ревизираните периоди ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Извършен е анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Предоставен е 14-дневен срок за вземане на становище и представяне на доказателства. Такива доказателства в хода на ревизията не са представени.

С оспорения РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в общ размер на 56 140,00 лв. по фактури, издадени от „ТУРБО 500“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „СТЕНКОР ДБ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГЛЕНТОРАН ДИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „РОЛИНГСПЛАСТ ЕООД с Е.[ЕИК] с мотиви за липса на реални доставки, както не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 901,04 лв. и по фактури, издадени от „ОРКИД СПОРТС КАРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за закупени консумативи за експлоатация на автомобил, ремонт и техническо обслужване

Установено е, че „ЕМ ТЕ ЕМ ТРЕЙД“ ЕООД и „ТУРБО 500“ ЕООД, както и „РОЛИНГСПЛАСТ“ ЕООД имат един и същ управител - Н. Т. Н..

По отношение на документираните доставки от „ТУРБО 500“ ЕООД, „РОЛИНГСПЛАСТ“ ЕООД, „ГЛЕНТОРАН ДИ“ ЕООД и „СТЕНКОР ДБ“ ЕООД органите по приходите са приели, че се касае за привидни сделки . Процесните фактури , издадени от спорните доставчици не съдържат конкретни данни за вида на стопанската операция, предмета на доставка, как е определена стойността им, кога е възникнало данъчното събитие. В представените договори възнаграждението е договорено общо, не е ясно как е формирана цената на услугите. Представените приемо- предавателни протоколи не доказват конкретно изпълнение на вписаните в договорите дейности. Отбелязано е, че ревизираното дружество разполага със собствен Персонал да извършва консултантски услуги и не е логично да възлага Тези

дейности на дружества без персонал. Безспорно е установено наличието в обекта на жалбоподателя само на една машина, за която е констатирано, че е доставена от друго дружество и през друг период, а не от „РОЛИНГСПЛАСТ“ ЕООД. Доставката на машина за мелене на пластмаса от последното дори не е отразена в активите на жалбоподателя.

За доставката от „Гленторан Ди“ ЕООД не е изпълнено и формалното изискване за упражняване на приспадане на данъчен кредит, регламентирано в чл.71 т.1 от ЗДДС, а именно наличието на данъчен документ, съставен съгласно чл.114 и чл.115 от ЗДДС.

Предвид това и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС на жалбоподателя не е признато право на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, издадени от посочените доставчици в общ размер на 57 041,04 лв. за посочените по-горе данъчни периоди.

С Ревизионният акт е начислен допълнително данък добавена стойност на основание чл.86 ал. 1 и ал.2 от ЗДДС в общ размер на 3 068,00 лв. за периодите м. 09.2020 г., м. 10.2020 г. и м. 12.2020 г., във връзка с установени недекларирани продажби към клиентите „Р.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ВИТОША ПРОПЪРТИ ИНВЕСТМЪНТ“ ООД с Е.[ЕИК], „НОВЪЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ТРАКИЯ МЕС“ ЕООД с Е.[ЕИК].

На основание чл.86 ал.1 и ал.2 от ЗДДС е начислен допълнително данък добавена стойност в общ размер на 1066,66 лева за периодите м.07.2019г. и м.08.2019г. поради недоказани освободени доставки към „РИЛА НФО КЛЪСТЕР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ХЕКАТОН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ВИЗА ЛИВИНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

За данъчен период м.07.2019г. е доначислен данък добавена стойност в размер на 15 900 лева, като органите по приходите са приели, че жалбоподателят е извършил безвъзмездна доставка към собственика на нает от него имот и е налице хипотезата на чл.9 ал.3 т.3 от ЗДДС. Прието е, че данъчната основа е равна на извършените разходи за ремонт, документирани с фактурите, издадени от „Атанасов 70“ ЕООД общо 79 500 лева и дължимият данък на основание чл.86 ал.1 във връзка с чл.9 ал.3 т.3 от ЗДДС е в размер на 15 900 лева.

В хода на съдебното производство са приети заключения на съдебно –счетоводна експертиза и съдебно – техническа експертиза . Заключенията не са оспорени от страните, като същите съдът кредитира като обосновани и изготвени въз основа на всички приети доказателства.

Приети са и допълнително представени писмени доказателства от жалбоподателя, които са оспорени от процесуалния представител на ответника. Изразено е становище, че доказателствата са създадени за целите на съдебното производство, като за част от представените фактури липсва подпис на издател.

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Във връзка с дължимата проверка при обжалването на индивидуалния административен акт е и разпоредбата на чл. 168, ал. 1 АПК вр. с § 2 ДР ДОПК, която предвижда, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК. Според ал. 2 на чл. 168 АПК, съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспорваният в настоящото производство РА е нищожен поради следните съображения:

На първо място липсва спор, че дружеството –жалбоподател е регистрирано данъчнозадължено лице в ТД на НАП –С. и седалището му се намира на територия на [населено място].

По силата на чл.8 ал.1 т.3 от ДОПК компетентна териториална дирекция на НАП, относно производствата по цитирания кодекс, освен ако не е предвидено друго е ТД по седалището на юридическото лице – т.е. в конкретния случай –ТД на НАП – С..

Според разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение.

Законодателят в разпоредбата на чл. 112, ал. 2 ДОПК е указал кой може да издава ЗВР, а това са по т. 1 органи по приходите, определени от териториалния директор на компетентната териториална дирекция и по т 2. изпълнителният директор на НАП или определен от него заместник изпълнителен директор- за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Компетентната териториална дирекция се определя съобразно седалището на юридическото лице, постоянният адрес на физическото лице, адресът на управление на неперсонифицираните дружества и осигурителни каси и т.н.– арг. от чл. 8, ал. 1 ДОПК, поради което и на основание чл. 7, ал.1 ДОПК актовете по този кодекс се издават от орган по приходите при съответната компетентна териториална дирекция на НАП.

Съгласно чл.10, ал.9 ЗНАП (Нова – ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Според чл.12, ал.6 ДОПК правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8.

В процесния казус оспорваният Ревизионният акт /РА/ № Р-222210220014-091-001/18.01.2023 г. е издаден от В. Х. Р.- на длъжност началник-сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., орган, възложил ревизията и Ж. С. Д. – ръководител на ревизията – главен инспектор по приходите в ТД на НАП Б.. Във връзка с оправомощаването на органа възложил ревизията със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221022001014-020-001 от 28.02.2022 г.- В. Х. Р. /на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б./ е приложена Заповед № РД-01-787/08.11.2021г. на Директора на ТД на НАП С., с която на основание чл.11 ал.3 от ЗНАП във връзка с чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК и Заповед № 3-ЦУ-3287/08.11.2021г. на Зам. изпълнителния директор на НАП е наредено функции на компетентен орган по чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК, считано от 08.11.2021г., да изпълняват служители, за които не се прилагат правилата на чл. 7 ал.1 и чл.8 от ДОПК, измежду които е и В. Х. Р., органът възложил ревизията.

За доказване компетентността на възложителя на ревизията е представена заповед № 3-ЦУ-3287 от 08.11.2021 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които в т.2 са вписани имената на възложителя на ревизията и ревизиращия екип, които са служители на ТД на НАП Б.. Със заповед № 3ЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, Г. Д. – заместник изпълнителен директор на НАП е оправомощен да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Съгласно приложението към заповед № 3-ЦУ-278/28.02.2022 г. на зам.изпълнителния директор на НАП, служители на ТД на НАП – Б. следва да извършат контролното производство на Ен Те Ем Т. ЕООД, за което компетентна дирекция е ТД на НАП – С.. Така възложеното ревизионно производство приключва с издаването на ревизионен акт от органи по приходите на ТД на НАП – Б..

Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.9 от ЗНАП, в сила от 01.01.2021 г. при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от ДОПК гласи, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8. Анализът на горесцитираните заповеди сочи, че контролното производство е възложено със ЗВР, издадена от началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП – Б., оправомощен от зам.изпълнителния директор на НАП по силата на заповед № 3-ЦУ-3287 от 08.11.2021 г., който от своя страна е овластен от изпълнителния директор със заповед № 3ЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. В случая обаче в цитираните заповеди липсват мотиви, нито са представени доказателства, каква точно е необходимостта по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК да извършат ревизия на лицето, чийто адрес на управление и седалище се намира в [населено място]. Именно обосноваването и посочването на причините, които налагат промяна на териториалната компетентност ще позволят на съда ефективно да осъществи контрол върху преценката на ръководителя на данъчната администрация за необходимостта от промяна на териториалната компетентност. Това налага извод, че цитираните заповеди са издадени без да са налице предпоставките за издаването им.

Още повече делегирането на такива правомощия от заместник изпълнителния директор към орган по приходите от териториална дирекция, която не е

териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи и на нормата на чл. 112, ал.2 от ДОПК, в която изрично е посочено, че ревизията може да се възлага от: 1. органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или от 2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Ето защо изпълнителният директор или негов заместник, които са органи по приходите, могат да възлагат ревизия по отношение на данъчно задължени лица на територията на цялата страна, но така цитираната разпоредба не допуска възможност те да делегират правомощията си към конкретни органи по приходите от съответна ТД на НАП. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал.2, т.2 от ДОПК са изрична компетентност на изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму. В този смисъл е Решение № 26/04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., VIII Отд. на ВАС, Решение № 176 от 09.01.2024 г. по адм. д. № 6611/2023 г., VIII Отд. на ВАС, Решение № 2675/06.03.2024г. по адм.дело №7618/2023г. по описа на ВАС, I-во отд., Решение № 4334/09.04.2024г. по адм.дело № 9520/2023г. по описа на ВАС, VIII отд. Решение № 2131/22.02.2024г. по адм.дело № 6767/2023г. по описа на ВАС, I отд., Решение № 3492/21.03.2024г. по адм.дело № 9473/2023г. по описа на ВАС, VIII отд./

Изложеното има за последица нищожност на ревизионния акт, тъй като е издаден от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП-Б..

Наред с това обстоятелството, че директорът на ТД на НАП- С. със Заповед №РД-01-787/08.11.2021 г. е наредил функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, считано от 08.11.2021 г. да се изпълняват от поименно изброени служители, посочени в Заповед №З-ЦУ-3287/08.11.2021 г. на Заместник–изпълнителен директор на НАП /за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 ДОПК/, измежду които и В. Х. Р. на длъжност–Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП- Б., не може да обуслови надлежна компетентност на органа да възлага ревизии и по отношение на жалбоподателя доколкото Директорът на ТД на НАП- С. не притежава правомощия да определя органи по приходите, които са от друга териториална дирекция да могат да възлагат ревизия на субекти, чиято териториална дирекция е [населено място]. От друга страна по аргумент от чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии следва

да бъде определен от териториалния директор на ТД на НАП С. /за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо органи по приходите, които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция- ТД на НАП Б. и съответно не са част от подчинената му ТД на НАП С. - аргумент и от чл. 11 ЗНАП. В тази връзка по силата на цитираната заповед на Директора на ТД на НАП С., не е предоставена надлежно компетентност за възлагане на ревизии на жалбоподателя.

Липсата на териториална и материална компетентност у органа, възложил ревизията и издател на Ревизионния акт, както и липсата на доказателства за компетентност на лицата, които са участвали в ревизионното производство го прави нищожен, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси. Т.е. компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първото основание при оспорване на административните актове- чл.146, т.1 АПК. В случая се касае за порок, който не може да бъде отстранен. За наличието му съдът следи служебно независимо от това дали жалбоподателят се е позовал на него. При констатиране на порок, водещ до нищожност на обжалвания акт, нищожността следва да бъде обявена с решението на съда, тъй като преценката за това е част от предметните предели на съдебната проверка - чл. 172, ал. 2 от АПК.

Предвид изложеното, оспорваният РА следва да бъде обявен за нищожен и на основание чл. 160, ал. 5 ДОПК, вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на компетентния административен орган– директора на Териториална дирекция на НАП– С., за произнасяне при съобразяване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.161 ал.1 от ДОПК, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени по представен списък и са в общ размер на 5 500 лева, от които 50 лева заплатена държавна такса, 1000 лева внесени депозити за вещи лица и 4000 лева за адвокатско възнаграждение. Видно от представените платежни документи /лист138-139 от делото/, жалбоподателят е изплатил по банков път на адв.Ж. общо сумата от 2900 лева, вместо договорената от 4000 лева, предвид което искането за присъждане на разноски в тази му част следва да бъде уважено само за реално изплатената от жалбоподателя сума.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт № Р-22221022001014-091-001/18.01.2023г. издаден от В. Х. Р. – орган, възложил ревизията и Ж. С. Д. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 569/05.05.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, с който на „ЕН ТЕ ЕМ ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] са определени допълнителни задължения по ЗДДС за периодите: м. 02.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., м. 12.2019 г., м. 07.2020 г., м. 09.2020 г., м. 10.2020 г., м. 12.2020 г., м. 02.2021 г. и м. 03.2021 г., вследствие отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 57 041,04 лв., допълнително е начислен данък върху добавената стойност в размер на 20 034,66 лв. и са определени лихви за забава в общ размер на 18 779,70 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – Д“ОДОП“ –С., да заплати на „ЕН ТЕ ЕМ ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 3950 /три хиляди деветстотин и петдесет /лева разноски по делото.

ИЗПРАЩА, на основание чл. 173, ал.2 от АПК, вр. чл. 160, ал.5 от ДОПК, делото като преписка на директора на Териториална дирекция на НАП– С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: